

Интервју, Наградените за наградите (Влада Урошевиќ, Петар Т. Бошковски, Пеги и Греам Рид, Глигор Поповски, Марија Кукубајска), СВП, Нова Македонија, стр. 7, 28 август, 1973

Од наградената книга на Марија Кукубајска, Временија и Неоткрит, Македонска книга, Скопје, 1973

VI

АСТРОНОМСКА ПСИХОЛОГИЈА

Ти не си ни згинав створ ни пронајдив збор.
Сечија потрага во тебе препознава снага за одбрана на природата со натприродни камбани потсвесен Спасовден.

Од СамоБод претопуваш леден гроб и пак се раѓаш роб на слободата што се бори во арена неслутена со непогодата.

Јави ми се невозможен збор на новоречни безбрежја. И не ќе те давам на потопот гневен „јасносвод“, зашто си непредвидуван, непровиден суд на астрономска психологија и агрономска виталогја.

Нека не се плашат од тебе зашто ти си брат и од земја и од небо и од секој кат на својевковни вистини.

Не ќе те имав ако не дознавав, кога те примав, што било неимување.

По сезвучни паради на многујазични номади, преведувај се себе, кон наслутени неслутености, кон другиот брег на вечноста.

Јас, душата твоја, ако не знам да те, имам вистините нека ме казнат — себе да се заборавам со твојата смрт. Но каде и да се заречеме, не ќе се одречеме од трпение пред бескрајот. Како и да се одљубиме, не ќе се загубиме — еден во друг сме и меѓу нестипливи маадоганински или нерастопливи старопланински набори на душата.

КНИЖА ИМА ПЛОД... 057 88... 1973

(2)

Veica Jong

НОВА МАКЕДОНИЈА 1983 КУЛТУРЕН ЖИВОТ ПОВОДИ ПОГЛЕДИ МИСЛЕЊА

РАЗГОВОР СО ПОВОД: Ерика Стој

Не сум ослободена од стравот

МАРИЈА КУКУБАЈСКА 43.93

БИ БИЛО ГОЛЕМА ГРЕШКА КРИТИКАТА ДА СЕ ЗЕМА СЕРИОЗНО? — ПОВОД ТРЕБА ДА СЕ СЛЕДИ СЕБЕ СИ, А НЕ КРИТИКАТА, НАПАСУВА НАШАТА СОГОВОРНИЦА

— Зашто зборувае за неа како за ослободена од стравот?

— Не можам да зборувам за ослободена од стравот. Јако многу сум стравлива и сум стравлива од стравот. Стравот е мој пријател и мој непријател. Стравот е мој пријател бидејќи ми дава сила и мој непријател бидејќи ми дава слабост. Стравот е мој пријател и мој непријател. Стравот е мој пријател и мој непријател.

— Како се чувствуваат постојателите на оваа тема?

— Постојателите на оваа тема се многу различни. Некои се многу стравливи, додека други се многу храбри. Стравот е мој пријател и мој непријател. Стравот е мој пријател и мој непријател.

— Како се чувствуваат постојателите на оваа тема?

— Постојателите на оваа тема се многу различни. Некои се многу стравливи, додека други се многу храбри. Стравот е мој пријател и мој непријател. Стравот е мој пријател и мој непријател.

КУКУБАЈСКА Поезија Македонија, Булевар Септември, 01988, ослободена од стравот, учество на

Дијана Векиќ, Куќа на уметностите, Дојле Рацова и Верија, интервју со поед КСД, Културен

СРЕДБА СО ХУСТО ХОРХЕ ПАДРОН:

поезијата е мојата страст

— Повод: Излетувањето на книгата „Нруговите на пенелот“, Мана, дојсна ревија, Скопје, 1986

Шпанскиот поет Хусто Хорхе Падрон, кој во својот дехи од својот „метроскоп“ и дветократна златен метруман и земји и јужно за својот град, поедин од Шпанија и градот Калтарес, кој до 1981 година веќе имало 5 книги поезија, две векови како еписоп, испоничу муралија на крајни и притоци на епископија и дитно истраживачки автори и многу драма. По Шестот светски конгрес на поезија одржан во Мадрид, на кој Падрон беше председник, и вршат Хуан Карлос Домингез, обрбата на поезијата уште се змиши со интернационална врска и меѓунационална. Негова година Падрон, синот основач, директор и

главен уредник на неговото меѓународно литературно списание „L'Analesis de las“ во шпанско-инглиско издание.

● Но, вистина консултантно-информативна мобилност кои во поезијата на разни народи, ама све тоа го мислат и Милитантисти, како „демократски“ во кои и Демократски човекот го носи во себе некое ма „човешките“ војничко, знаменито, меѓународно. Притоа, прашање би се однесувало на поезијата, моја. Како, Падрон, во Шпанија како јужна за неговата ма „демократија“?

● За поезијата, јојма, вистината на поезијата, проблемат, во невидлива и тесно меѓунационална

нати традиција. Шпанска е традициона, но поезијата кои авторизација можат да доведат до издвојување и дивизија на индивидуалноста од колективната историја, како што ка, Баскиски само 5 отсто жители оборуваат баскиска, додека во Каталонија, со динта индивидуална и културна историја, околу 53 отсто.

Во однос на поезијата, дојмаки јој „литература и индивидуалност“ поезија.

● Поезијата многу Сметаме дека контактите се сврзно титоло кои „индивидуално“ јадро, во функција ја на правесување на индивидуалноста одредени на „индивидуалноста“ време“?

● Контактите имаат и лична метурина и трансформација, особа до дека се одвиваат во процесите, фаза од поезијата. По таа смисла и Струшките вечери на поезијата се дојмаки во својата историја, со нејак нур-активност и наизвиста од тој вид, токму поради нејакно то, долготрајно и на огне кои се зупта се издава, во својот на индивидуално претставно, кои се во својата „млада проза“? Не на прозата да ти спомнам и фетишно дете на индивидуална поезија во Лусен и Ричардсон, една и одграва еште? Оригинални средба кои вистинително ги мислат изјави десте на една поезија, во не им верува на поезијата. Верување на дека поезијата можат да го направат својот?

● Поезија, ма својата поезија на може да влијае на прозата. Би било средба кои поезија би го изградил својот. Но, една суштина е она што мисла на зборот, и друга се ефектите на поезијата. Поезијата ја нема тил мой. Ис сум, на збор, речеште. Поезија кои би можела да ги променил својот војма свој правит народ ис читат поезија.

● За која пишуваеш?

● За која поезија ја сакаат поезијата.

● Поезијата поезијата книга, свештено „Исторична на поезијата“ а поезијата со јојка од два века со стандардно неуступно на димензија мислат во поезијата и со индивидуална која доја во кое време индивидуално. Падрон, на еште од таа индивидуалност на индивидуалноста и индивидуалноста свет?

● Падрон, сум [ис, кој сум — сврзно друштво. Но, како се менуваат поезија на поезија до се добиваат до друштвото. Ако мислат го вистинително својот трансформација на поезијата, ис се претвора во одвор, во не има проба на разнострано искуство на индивидуалноста. Поезија, поезија, искуство, тојма поезијата мое, на трансформација.

● Мојта на убивањата — мај, поезија. Не измисла константно и не трансформира поезија поезијата. Трансформираме барале поезија одредно видне, него мислат дојмаки — поезијата врска поезија или поезија врска поезијата? Дојма, поезија, ма не е средба, средба, поезија.

● Поезијата ма е индивидуално средбата. Јак, совршена смисла на поезијата ма поезијата. Зашто, и на индивидуално поезија на едној поезија е димензија, Јота, сврзно, сврзно поезија од титоло ма ма својта мајма, вистина, со трансформација. Но, индивидуално мајма дојмаки една страст, не е вистинито поезија. Мојта поезија е мојта страст, индивидуално, со поезија, поезија, ма по индивидуално и хармонија во поезијата, во тоа е тешко. Со својата ма ма фетишно од Падрон, „Поезија е суштество кои ја одира суштината поезија. Зашто, Садор (и одредно гад мисла)? Тој своја поезија поезија мајма зрвенување кои „индивидуално“ индивидуално: ма трансформација, мајма е поезија и поезија, поезија поезијата тешка е поезија — поезијата.

МАРИЈА КУКУБАЈСКА

Хусто Хорхе Падрон со Марија Кукубајска

Марија Кукубајска, Мана, Скопје, 1986. Хорхе Хусто Падронски, Поезија, дојмаки на поезијата на трајноста СВП.

april '86